

...ως βορῶ τοῦ εἴπα.
—Οχι, ἀλλὰ γιναι, μα-
θεύτηκε τὸ πρᾶγμα κι' ἔ-
χω πίεσις ἀπὸ παντοῦ καὶ
προτιμῶ τὴ δέικα καὶ τὴν
τάδε, καὶ καταλαβαίνει τι
παθαίνα. Ἀκόμη καὶ πολὺ
ἀπὸ μέσα βάζουν.
—Καὶ πῶς τὰ βολεύεις
τέλει;
—Βάζω κλῆρο, μοῦ ἔπαν
αἱ, κι' ὅποια εὐνοήθῃ. Γά-
ρος εἰν' αὐτοῖς
—Εἶναι τόσο βέβαιος δη-
λαδῇ;
—Βεβαίωτατος. Ἡ μόνη
πὺν ἔμεινε μὴ φορὰ λίγο
περισσότερο ἦταν κάποια πὺν
ἐφ' ὅπου παντρεύτηκε ἤθελε νὰ
μετὰ βοηθήσῃ πὺν εἰχαμε
μυῖες καὶ παρήμεναι. Ὁ-
μὴ δὲς γιὰ πολὺ.
—Γιὰτί, τί ἔγινε;
—Πάντοτε τρεῖς μῆνες,
παντρεύτηκε γιὰ δευτέρη φο-
ρὰ, κι' ἐφυλεῖ εἶπε σοβαρῶ-
στα δ' φίλος.
—Ἐνεκα ἡ καρέκλα λοι-
πὸν...
—Ἡ καρέκλα, εἶπε μὲ
ἐκποθήσει. Πῶς ἄλλοιως νὰ
ἐξηγήσω τὸ πρᾶγμα.
—Μὰ αὐτὴ δὲν εἶναι τό-
τε καρέκλα, εἶναι Κολυμ-
βήθρα τοῦ Σιλωάμ, τοῦ εἶπα.
—Ἄς σπεύσουν λοιπόν, νὰ
ἔχουν καταλάβουν ὅσες ἐπιθυ-
μοὺν νὰ φορεθῶν ἀμέσως
τὴν λεμονάδα καὶ νὰ μοι-
άσουν μονερίτα. Διότι δ-
ονούπη ἀδιδάξει. Καὶ δ
ἐρολάβω τὸν Κύριον ἰδεν.
ΑΝΤΑΙΟΣ

Н. ВШТРОПАКЪ

